

“Ledicia cativa” (Petita alegria)

La Mercedes i el José Manuel són els fundadors de l'associació “Ledicia cativa”, que ha acollit a Galícia, durant els últims 10 anys, més de 400 nens russos afectats per l'accident de la central nuclear de Chernobyl el 1986.

31/08/2007

Els esposos José Manuel Borrajo i Mercedes Gil viuen a Orense, Galícia, i un bon dia de 1997, per mitjà d'un retall de premsa, van tenir

coneixement d'un programa d'acollida temporal de nens russos en procés de recuperació de salut. El projecte els va interessar vivament i poc després van fundar una ONG nomenada “Ledicia cativa”, que en gallec significa “Petita alegria”. És un programa humanitari afavorit per diversos organismes de les Nacions Unides.

Gràcies a aquesta ONG han passat per Galícia més de 400 joves de diverses regions de Rússia afectades per la radiació de Chernobyl. Procedeixen d'orfenats, cases d'acollida i famílies d'estaments socials diversos. Les edats varien entre els 6 i els 17 anys. En opinió d'instituts epidemiològics russos, per cada estiu que passen a Galícia guanyen dos anys més d'esperança de vida.

El José Manuel –que treballa en una Caixa d'Estalvis- mai no havia pensat

fundar això: “ni crear l'Associació – explica- i després la Federació d'Associacions Nens del Món”. Van realitzar també un conveni de cooperació internacional amb una organització benèfica que exerceix de contrapart a Rússia. “¡Ni en somnis –declara- m'hagués sentit capaç de fer una cosa així! Però el Senyor ens ha ajudat en cada dificultat”. Tant la Mercedes com el José Manuel coincideixen que el motor íntim de la seva activitat rau en el seu compromís cristià. Són supernumeraris de l'Opus Dei i això – declara la Mercedes- “ens duu a ser especialment sensibles davant els problemes dels altres”.

La tasca del José Manuel i la Mercedes és força complexa: primer han d'informar a les famílies gallegues que es sensibilitzen amb aquest drama humà; a continuació organitzen el programa d'acollida de cada estiu, que exigeix un laboriós

treball de documentació. Aquest programa els duu a ocupar-se de solucionar qualsevol incidència durant l'estiu, ja amb els nens a Galícia.

“És laboriós i al mateix temps molt il·lusionant –diu la Mercedes- perquè significa rescatar la salut i la dignitat d'un menut. Emociona veure l'afecte de les famílies que l'acullen. Perquè de vegades enroquem el nostre cor, per por del sofriment, sense adonar-nos que al fer-ho ens aïllem i ens empobrim com a persones”.

“Aquest esforç –diu el José Manuel- ens permet ser útils als altres, especialment a uns nens que són víctimes innocents d'una societat amb uns valors socials i morals on impera la simple supervivència”.

“Les famílies –continua la Mercedes- rebem a canvi uns ensenyaments molt valuosos. Comprenem amb una profunditat més gran que el camí de

la felicitat és l'amor i el lliurament als altres. A més, aquests nens es beneficien de tot el bé que tenim en les nostres famílies en tots els aspectes. Per exemple, aprecien molt els valors d'arrel cristiana que es viuen en tantes famílies gallegues”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/ledicia-
cativa-petita-alegria/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/ledicia-cativa-petita-alegria/) (12/08/2025)